

Решение № 2784 от 21.5.2012 г. по адм.д. № 93/2012 г. на Административен съд - София

Чл. 3, ал. 1 ЗСБТ

Чл. 3, ал. 2 ЗСБТ

Чл. 65, ал. 2 ЗАКОН ЗА СТОКОВИТЕ БОРСИ И ТЪРЖИЩА

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], представлявано от В. П. М. – управител, срещу решение от 12.10.2011г., постановено по НАХД № 9327 по описа на СРС за 2011г., НО, 15-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 02353/29.03.2011г., издадено от председателя на Държавната комисия по стоките борси и тържища (ДКСБТ), с което на дружеството, на основание чл. 65, ал. 2 Закона за стоките борси и тържища (ЗСБТ), е наложена имуществена санкция в размер на 3500 лв. (три хиляди и петстотин лева) за нарушение на чл. 3, ал. 2 от ЗСБТ.

В жалбата са изложени доводи за постановяване на обжалваното съдебно решение в нарушение на материалния закон, като се твърди, че при постановяването му не са изтъкнати и не са приложени правилно относимите към случая материалноправни разпоредби. Излагат се подробни съображения, че дружеството не е извършило вмененото му административно нарушение, поради което и неправилно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност за това нарушение.

Прави се искане да бъде отменено обжалваното решение и да бъде постановено друго, с което да бъде отменено НП № 01854/19.05.2010г.

Ответната страна – ДКСБТ, чрез процесуалния си представител юрк. К., оспорва жалбата и прави искане обжалваното решение да бъде потвърдено.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на жалбата и счита, че обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Атакуваното съдебно решение е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу обжалваем административен акт.

Предмет на производството пред СРС е НП № 02353/29.03.2011г., издадено от председателя на ДКСБТ, с което на основание чл. 65, ал. 2 от ЗСБТ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3500 лв. (три хиляди и петстотин лева) за нарушение на чл. 3, ал. 2 от ЗСБТ.

Въз основа на събраните в хода на съдебното следствие пред СРС писмени и гласни доказателства, се установява следното от фактическа страна:

На 10.02.2011г. е извършена проверка на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място], [улица], представлявано от В. П. М., за която е съставен Констативен протокол № 0006447/10.02.2011г. При проверката е установено, че [фирма] предоставя под наем складови помещения на територията на [населено място], [улица]. Сред дружествата, на които са отдадени търговски площи под наем били [фирма] и [фирма].

На 25.02.2011г. е извършена проверка на [фирма], при която се констатира, че фирмата извършва търговия на едро с храни, налични в склад, видно от фактури за извършени продажби, приложени към протокола. За дейността си, [фирма] използва помещение под наем, предоставено от [фирма] с договор за наем на складова площ от 13.09.2010г. Установено е, че стоките, които се продават са в транспортни опаковки.

На 25.02.2011г. е извършена проверка на [фирма], при която се констатира, че извършва търговия на едро и пакетира царевица за микровълнови фурни в помещение – склад, предоставено от [фирма], видно от договор за наем на недвижим имот от 03.04.2006г. Търговията на едро се установява от приложени към протокола фактури.

Установено е, че продажбите се извършват в транспортни опаковки – кашон от 90 бр. пакетчета пуканки.

На 25.02.2011г. е съставен акт за нарушение № 0002353 на [фирма], затова че при извършена проверка на 25.02.2011г. е установено, че [фирма] извършва дейност като стокото тържище като предоставя складови търговски площи под наем на продавачи на хранителни продукти, извършващи търговия на едро с налични храни. За тази дейност [фирма] няма извършена регистрация по Закона за стоките борси и тържища (ЗСБТ) към момента на извършване на проверката, с което е нарушен чл. 3, ал. 2 от ЗСБТ. Актът за нарушението е връчен на Р. П. С.-Ш., упълномощена от управителя В. П. М. с пълномощно № 113/11.2010г. на 25.02.2011г.

Въз основа на акт за нарушение № 0002353/25.02.2011г., е издадено наказателно постановление (НП) № 02353/29.03.2011г. от Е. И. С., председател на Държавната комисия по стоките борси и тържища, [населено място], р. „Изгрев“, [улица], с което на [фирма] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 3500 лв. (три хиляди и петстотин лева) за това, че извършва дейност като стокото тържище, без да е регистрирано при условията и по реда на ЗСБТ, с което е нарушен чл. 3, ал. 2, във връзка с чл. 65, ал. 2 ЗСБТ.

По делото не са представени доказателства за регистрацията на жалбоподателя по реда и условията на ЗСБТ. Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя.

Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че санкционираното лице извършва дейност като стоково тържище, като предоставя складови и търговски площи на търговци за търговия на едро с налични хранителни продукти, без да е регистрирано по реда на ЗСБТ, с което е осъществило състава на чл. 3, ал. 2 от ЗСБТ.

Съгласно чл. 3, ал. 1 ЗСБТ, стоково тържище е място и инфраструктура за търговия на едро с налични храни и цветя, на което организаторът на тържището предоставя търговски площи или други активи на продавачите на тържището.

Следователно, определящо за квалификацията на една търговска площ като стоково тържище е видът на извършваната търговия. По делото са приложени договори за наем сключени между [фирма] и [фирма] от 13.09.2010г. и между [фирма] и [фирма] от 03.04.2006г., по силата на които [фирма] отдава под наем отделни обекти, находящи се на територията на [населено място], обл. С.. От констативните протоколи, съставени в хода на извършените проверки, е видно, че наемателите осъществяват търговия на едро. Съгласно разпоредбата на § 2, т. 10 от ДР на ЗСБТ, „търговия на едро” е „продажба на количество, по-голямо от единична транспортна опаковка или количество, определено от правилника за организацията и дейността на съответното тържище, когато стоката не е опакована”. Определението за единична транспортна опаковка е дадено в разпоредбата на § 1, т. 28 от ДР на Наредбата за опаковките и отпадъците от опаковки и представлява тази опаковка, която служи или се възприема като средство за улесняване манипулирането и транспортирането на стоките чрез ограничаване на физическата манипулация с тях и предотвратяване увреждането на стоките при товарене и транспортиране. В приложените към акта за нарушение констативни протоколи от проверките, при които се установява извършването на търговия на едро от наемателите на санкционираното дружество, се установява, че се извършва търговия с налични храни. Приложени са също така фактури, от които е видно, че продажбите са осъществени с други търговци, в количества, съответно 1631 кг.; 9880.83кг. и 2266 кг. месни продукти (по фактури издадени от [фирма]) и с мярка – кашон, брой съответно 100, 230, 200 и 100 (по фактури издадени от [фирма]). Съдът счита, че посочените количества и опаковки са такива, че сочат именно осъществяването на търговия на едро.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че в сключените договори за наем е посочено, че отговорността за извършваната дейност се носи от наемателите.

Съгласно чл. 16, б. „в” от договора за отдаване под наем на складова площ от 13.09.2010г., договорът се прекратява от наемодателя в случай, че обектът се ползва не по предназначение, също и при извършване на противоправни действия. От разпоредбата на цитирания договор следва, че дружеството - наемодател, знаейки, че не е регистрирано съгласно реда на ЗСБТ като „стоково тържище”, няма право да отдава помещения под наем, които да се ползват от наемателите за осъществяване на търговия на едро и следва да следи за извършването на такъв вид нарушение.

Аналогичен е случаят в разпоредбата на чл. 20, т. 3 от договора за наем на недвижим имот от 03.04.2006г., според която договорът се прекратява от наемодателя при ползване на имот не по предназначение. Без съмнение, в случая, наемодателят няма право да отдава помещения под наем с предназначение извършване търговия на едро, тъй като не е регистриран по реда на ЗСБТ. Свободата на договаряне, предоставена на страните в чл. 9 ЗЗД при определяне съдържанието на договора между тях, е ограничена от изискванията уговорките на договора да не противоречат на повелителни норми на закона и на добрите нрави. Уговорената между страните отговорност, която носят наемателите за извършваната от тях дейност, не освобождава наемодателя от отговорността му за нарушаване на императивни норми на закона и не дерогира задължението му да се подчинява на закона.

С оглед на изложеното, съдът намира, че събраните по делото доказателства определят дейността на [фирма] като такава по предоставяне на търговски площи за търговия на едро с налични храни. Характерът на фактическата дейност я определя като тържищна по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗСБТ, за което е необходимо наличието на изрична регистрация при спазване на реда и условията на ЗСБТ. Неизпълнението на това задължение има за последица ангажирането на административнонаказателната отговорност на търговското дружество.

С оглед изложените съображения, касационният съд счита атакуваното решение за обосновано и постановено при спазване на процесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал.2, предложение 1 от АПК, Административен съд София – град, VII касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 12.10.2011г. по НАХД № 9327/2011 г. по описа на СРС, НО, 15-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.